

STUDIJSKA KNJIŽNICA V MARIBORU

II 239

I 239

S 5699

Pregnana resnica,
izginil je mir,
rodilo sovraštvo
se črt in prepir.
Utihnili je pevcu
in struni mil glas,
izginil vesel je
in veder obraz.
Zvonovi molčijo,
še luč ne gori,
življenje nam žalost
tihotna greni.
Strah srca obklada,
in duše ječé,
po licih blestijo,
se bridke solze,
ker vstal je strašanski,
bučeči orkan,
prinesel nam grozne
usode je dan —

* * *
Piš razsaja,
vihra vstaja,
puha, bruha,
lomi, ruši,
kar objame,
vse poruši.
Blisk se svita,
grom buči,
tresek vžiga,
vse gori . . .
strah pretresa
vse ljudi . . .

Palače,
gradovi,
pomniki,
mostovi,
umetnost,
gledišče,
bogatstvo,
svetišče;

mesta, utrdbe
in vasi,
strto vse na
tleh leži . . .
Staro, mlado,
kar živi,
vse beži na
vse strani . . .

Kup nesreče
se grmadi,
vedno večji
so požari:

Na zemlji topovi
strašansko grmé.
Granate, šrapneli
po zraku rohné
in žveplo peklensko
krog sebe pršé.
Ostrina se bliska,
trobente pojó,
nad nami žaluje
pravično nebo.
Na vodi brodovi,
nad njo zrakoplovi,

pod vodo torpedi;
karkoli je v vedi,
je v službi le ene:
— — — te žene —
— — — koščene . . .
Kopita teptajo,
drobijo kosti . . .
da vpitje, ječanje
čez gore doni.

Bomba pada,
zemljo trese,
kamor trešči
vse raznese.
Brzostrelka
poragluje,
smrtonosno
točo suje.
Sablja ženka
puška poka,
kri pa teče
kot s potoka.
Srd, sovraštvo
se bojuje,
jeklo z ognjem
kar tekmuje . . .
In krvi že
vsa pijana
tuli, vpije
noč zdvijana,
vihro goni,
vžiga, dviga,
brez pardona
kosa šviga . . .

Vse leži . . .
vse drhti
mlaka ena
je krvi . . .

Planine,
doline,
gorovje,
hribovje,
peneče
se morje
in temno
obzorje:
vse polno
je joka,
bolesti
in stoka . . .

So mrzli
Karpati,
deroča
je Soča
in skalnat
je Kras:
povsodi
nebrojnih
bojuje
se mas.
Velika
planjava
je oder
mrtvaški,
je samo
smrtišče . . .

pač grozno
gledišče . . .
Luna bleda
zdaj pogleda
iz oblakov
razpokline;
ko pa vidi
razvaline,
za oblake
hitro zgine —

* * *
Mati joče,
sina kliče.
„Kje so očka?“
Sinček viče.
Sestra vzdihá,
žena vpije,
vsa v obupu
roke vije . . .
Trpko solzo
vedno zvesta
briše tudi
si nevesta.
„Ne veste li
kam so odšli?“
Izbruhnil je
krvavi dan,
in šli so vsi
na boj strašan:
branit morje,
hrib, dolino,
lepo našo
domovino . . .

* * *
O Bog, nebeški oče,
poslušaj prošnje vroče:
Obriši nam krvavi znoj,
pogasi ta besneč požar,
ograni zvesti narod svoj,
saj vendar Ti si Gospodar.

* * *
Zadnji top
je zagrmel,
zadnji še
odmeva strel . . .

Nebo se je zjasnilo,
potihnil je vihar,
zastoj zdaj mrzla trupla
ogreva solnčni žar . . .

* * *
Končan je boj,
otet naš kraj,
odpira se
nam, novi raj!
Pozabljen je
vihar in grom,
ker rešen je
predragi dom!

In junaki
zmagoviti,
z vencem zmage
vsi oviti,
vračajo se
pod zastavo,
narod pa jim
poje slavo!!!

Cena 10 vln.

Založila in izdala knjigarna in trgovina s papirjem J. ŠTOKA, Trst, ulica Molino piccolo šte. 19 (tik kavarne „Nuova York“).

M. Karlov
in
in

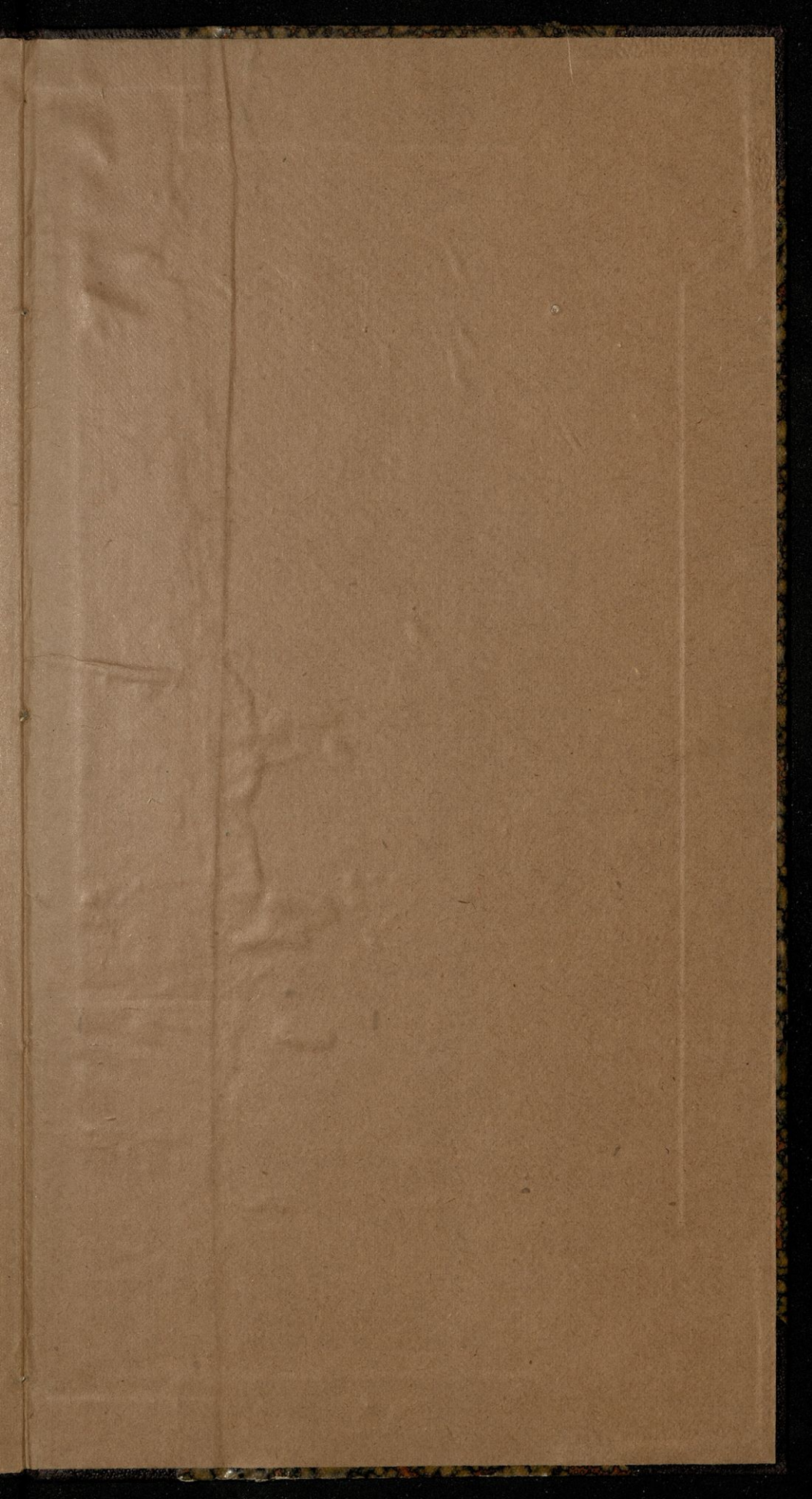
Wassermann
Joseph
Wassermann
Joseph

Opodstaj: *J. S. Fentovec*
Trst
Trst
Trst

95699

Univerzitetna knjižnica Maribor

S

II 239

000505699

COBISS